

bliver endnu værre, naar vi komme til de 32,733 Tdr. Land, der udgøre Feldborg Plantage, Palsgaards Plantage, Randbøl Plantage og en til. De give nemlig et Underskud af 161,000 Kr. om Aaret, og disse Plantager ere jo i Virkeligheden ældre Plantager. Man kunde jo tænke sig, at de Folk, der skulde til at plante ovre i Jylland, vilde se hen paa, hvad de kunne vente at faa ind ved at beplante deres Jord. Naar de om 40 eller 50 Aar — og saa gamle ere de fleste af Plantagerne — kun have Udsigt til at faa en aarlig Udgift pr. Tdr. Land, saa er der ikke megen Opmuntring, selv om Staten betaler en Trediepart af Omkostningerne for den, der ønsker at plante. Jeg kan ikke tro andet, end at der maa være noget fejl ved den Maade, hvorpaa disse Skove blive drevne, og private Skovejere, som jeg har talt med, have et bedre Resultat ud af det, end vi have her ved Statsskovene. 10 Kv.-Mil til Skove, som kun give en meget lille Indtægt, synes jeg er for stort Areal at have liggende paa den Maade.

Naar man dernæst vil se hen til de Understøttelser, Staten giver til Hedeselskabet til Udførelse af dets Virksomhed, vil man finde under II. A. 8 a 7 til Kanal- og Vandstandsreguleringsarbejder 13,500 Kr. Naar jeg skal tale om det, kommer jeg naturligvis for de ikke landbrugskyndige Medlemmer til at sige lidt om, hvorledes Forholdene stille sig ved de mange Aaer og Bækkeløb, vi have her i Landet. Der ligger langs med dem en Strækning, et Areal, som er af forskellig Godhed. I Regelen vil det, som ligger langs med Løbet, de nærmeste 20—30 Alen, være overordentlig god Eng; efterhaanden som vi fjerne os fra disse Aaløb, komme vi ind paa Kær- og Engstrækninger, der ere saa at sige værdiløse, og Grunden hertil er simpelt hen den, at Vandstanden er for høj i disse Jorder. Naar disse Jorder kunde blive af med den Vandstand, saa at de kunde blive „sunde“, som man kalder det i Landbruget, vilde de høre til de ganske overordentlig gode Jorder. Vi have nu en Landvæsenskommission, der, naar den bliver tilkaldt, skal drage Om-sorg for at faa Vandstanden reguleret i disse Aaer og Bække. Men Ulykken er

den, at en Sænkning af Vandstanden ikke bringer Fordel til alle. Meget ofte bringer den Tab. De Længstrækninger, som ligge nærmest ved Vandløbet, frugtbar-gøres undertiden om Vinteren ved Oversvømmelser, og om Sommeren er man i Regelen sikker paa nogenlunde at kunne blive af med det skadelige Vand, idet Aaløbets Vandstand sænker sig, og Engen bliver sund. Men en Sænkning af Aaløbet vil meget ofte bidrage til, at disse Enge blive for tørre, hvorimod den kommer de bag ved Aaengene liggende Arealer ganske anderledes til gode. At fastslaa en saadan Sænkning af en Aa er et meget stort Arbejde. Og vel have vi en Lov om Vands Afledning og Vands Afbenyttelse af 1906, som siger, at naar en saadan Sænkning skal finde Sted, skal Landvæsenskommissionen overveje, om de Fordele, Sænkningen bringer, ere større end de Tab, den forarsager, men naar Talen er om lange Aaarealer, har Kommissionen meget ofte været ilde stillet, naar den skal afsige Kendelse, idet den ikke har kunnet overse Forholdene, og der maaske heller ikke har foreligget tilstrækkelige tekniske Forundersøgelser. Af denne Grund er det vel sagtens, at Staten lovede Hedeselskabet denne Understøttelse til Kanal- og Vandstandsregulering paa 13,500 Kr. Siden den Tid er denne Regulering ogsaa gaaet rask frem. Men jeg tror ikke, at man kan sige, at man har været heldig med de Mænd af Hedeselskabet, som skulde være vejledende for Landvæsenskommissionerne og Beboerne. Landvæsenskommissionerne ere gaaede lidt dristigere frem med Hensyn til at afsige Kendelser, end de var før. Før havde de en vis Frygt for, at de bestaaende Forhold skulde forandres saaledes, at det blev til Skade for enkelte. Men siden disse Folk fra Hedeselskabet ere traadte til og have udarbejdet Planer, har man været mere dristig med de Kendelser, der ere afsagte. Beboerne kunne ganske vist appellere en Landvæsenskommissionskendelse, som de ere utilfredse med, men de ville i de fleste Tilfælde være kede af at appellere, for det første, fordi det koster mange Penge, og for det andet, fordi de vanskeligt kunne bedømme, om deres Mening om Forholdene er rigtig eller ej. Overlandvæsenskommissionsken-